

Den blindes klagan

1

O du förvinnings lid med din jordiska strid
hur förhåller du dig i ditt löpp
du forterar ibland med en gisslande hand
samfärintar de dödligas kropp.

2

Du har gjort så mot mig, givit natt åt min stig,
jämte liv åt en växande näd,
du har mördat mitt väl, givit sorg åt en själ
som du ger åt ett tunnare bräd,

3.

Uti Köpen en by, såg jag dagen i gry
i den första främhimmelens rund
därvid vänligt ett hav, gick en moder sam gorr,
denne glädje åt födelsens stund.

4.

~~Under grönningen detta då jag barn ännu var
lyste solen en blomstrande stig
jag såg~~

4.

Jag minns hejan där stod, utmed glittrande flod
den var trång men rätt frevlig ändå
friden hade där rum var på kärlek ej som
förtv soljus föll in där ändå

5.

Sedan barndomens vår och dess bekande är
med allt barnligt och mojs var för hi
fräder ynglingen fram som någ sökte men fann
ej på alvret lyckan döri.

6.

Med en brinnand själ sad jag hemmet farväl
räckte handen åt gråtande mor med
med en such o en bön upp till Gud över sjön
gick min väg o till Bornholm jag for.

7.
Här gick allt mig i hand och jag drömde ibland
blott om lycka och gyllene tid, min mig drömmen
bedrog, och ett öde mig slog, med ett slut av min
jordiske strid

8.
Under Gensningens dag, då jag born ännu var
lyste solen en blomstrande stig
jag såg glädje och frid under växtärens tid
men ej faran som stopade mig

9.
Jag såg himmelens ring, i allt blott runt omkring
inga sorgmoln för tankarna lög
med en blivst v en knall förde mig till det fall
som blev det sista i världen jag såg

10.
Nu eländig jag går, med ett hjärta som slår,
så oroligt vid ledarens arm, ingen fröjd för mig
mer, här i livet jag ser, ~~en~~
ingen tröst när en suckande born

11.
Jag går ängstlig o matt, allt omkring mig är natt
ibland faror elände och nöd,
ej en tid isom förr, ty för varje mans död,
nu jag tigger mitt lirdränkta bröd

12.
Jag har make o born, dessa luffbetna flarn,
o min Gud som förbermande har,
sag du dem i ditt hägn, deras livsväg ej stäng,
giv dem skydd ty de ha ingen far.

13.
O du smilande värld, med din växlande fländ
verför blev det åt mig så bestämt,
var för gav du en dröm, blott en lärarnes ström,
som förmörkar mitt sinne alltyönt

Lä jag slutar min ¹⁴ sång med en suck ännu en gång
med en tro i ett levande hopp
fag du nådigt mot dem du min himmelrike vän
ty jag längtar blott till dig dit oss.

Måndag den 22 Mars ~~St. Jöns kyrka i Sigtuna~~
Lundagård, Uppsala

13
15